

Bijlage omschrijving fiscale wetgeving

Aan het einde van dit document is een matrix opgenomen met daarin een overzicht van de wetsvoorstellen.

I - Zelfstandige wetstrajecten

1. Implementatie Payment Service Providers Directive

Op 18 februari 2020 heeft de Raad van de Europese Unie een richtlijn vastgesteld voor de invoering van bepaalde voorschriften voor betalingsdienstaanbieders, ook wel de Payment Service Providers Directive genoemd. Deze richtlijn moet door alle lidstaten in de Unie zijn geïmplementeerd met ingang van 1 januari 2024. In Nederland dient hiertoe de Wet op de omzetbelasting 1968 te worden aangepast zodat btw-fraude beter bestreden kan worden door gebruik te maken van betalingsgegevens van grensoverschrijdende betalingen. Betalingsdienstaanbieders worden verplicht tot het verstrekken van deze betalingsgegevens aan de belastingdiensten en vervolgens worden deze op EU-niveau geanalyseerd door fraude-experts.

2. Implementatie Richtlijn kleineondernemersregeling

Op 18 februari 2020 heeft de Raad van de Europese Unie een richtlijn vastgesteld tot wijziging van de btw-richtlijn 2006 voor kleine ondernemingen (hierna: Richtlijn kleineondernemersregeling). De Richtlijn kleineondernemersregeling verplicht lidstaten die de kleineondernemersregeling hebben ingevoerd om die regeling ook toegankelijk te laten zijn voor kleine ondernemers die in een andere lidstaat zijn gevestigd. De richtlijn kleineondernemersregeling beoogt op deze wijze de nalevingskosten voor kleine ondernemers te beperken, hun groei te bevorderen en de grensoverschrijdende handel te ontwikkelen. Met het voorgestelde wetsvoorstel wordt de implementatie van de richtlijn bewerkstelligd. De beoogde inwerkingtredingsdatum is 1 januari 2024.

3. Wetsvoorstel Wet aanpassing kwalificatie buitenlandse rechtsvormen

Ten behoeve van de Nederlandse belastingheffing vindt de kwalificatie van buitenlandse rechtsvormen op dit moment plaats op basis van de zogenoemde rechtsvormvergelijkmethode. Bij deze methode worden bepaalde civielrechtelijke kenmerken van een naar buitenlands recht opgericht lichaam vergeleken met die van bestaande Nederlandse lichamen, zoals de naamloze vennootschap (nv), de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (bv), de coöperatie, de vereniging, de stichting, of de commanditaire vennootschap (cv). Vervolgens wordt het betreffende buitenlandse lichaam in principe op dezelfde wijze behandeld als het Nederlandse lichaam met een vergelijkbare rechtsvorm. De afgelopen jaren is vanuit de praktijk meerdere malen kritiek geuit op het Nederlandse kwalificatiebeleid inzake (buitenlandse) rechtsvormen. Er wordt hierbij met name aandacht gevraagd voor het zogenoemde toestemmingsvereiste bij de fiscale kwalificatie van de cv, waardoor bepaalde naar buitenlands recht opgerichte lichamen vergelijkbaar met een cv voor Nederlandse doeleinden als fiscaal niet-transparant (zelfstandig belastingplichtig) worden aangemerkt, terwijl ze in de staat van vestiging als fiscaal transparant (niet-zelfstandig belastingplichtig) worden aangemerkt.

Zulke kwalificatieverschillen kunnen resulteren in dubbele aftrek, dubbele heffing of aftrek zonder betrekking in de heffing (hybride mismatches). De ongewenste gevolgen van de kwalificatieverschillen (dubbele aftrek of aftrek zonder betrekking in de heffing) worden met anti-misbruikmaatregelen (ATAD2) bestreden.

De in het wetsvoorstel voorgestelde aanpassingen van het kwalificatiebeleid van (buitenlandse) rechtsvormen zijn er onder meer op gericht te voorkómen dat kwalificatieverschillen ontstaan. Met het wetsvoorstel wordt door aanpassing van het kwalificatiebeleid de oorzaak van zogenoemde hybride mismatches aangepakt. Het wetsvoorstel heeft dus niet tot doel om belastingontwijking door middel van kwalificatieverschillen (waarop ATAD2 wel gericht is) tussen landen aan te pakken. Door dit wetsvoorstel wordt echter in veel gevallen niet meer toegekomen aan dergelijke anti-

misbruikmaatregelen (zowel in Nederland als in andere landen) omdat het kwalificatieverschil verdwijnt.

Kortgezegd bestaan de maatregelen uit het wetsvoorstel uit twee delen:

- 1) codificatie van het huidige kwalificatiebeleid en wettelijke aanvullingen voor niet-vergelijkbare rechtsvormen; en
- 2) afschaffen van het toestemmingsvereiste en daarmee het einde van de vennootschapsbelastingplicht van de open commanditaire vennootschap (cv) met bijbehorend overgangsrecht. Met name het in Nederland geldende unieke toestemmingsvereiste¹ bij de fiscale kwalificatie van buitenlandse lichamen die vergelijkbaar zijn met de cv, leidt tot kwalificatieverschillen.

Deze veranderingen werken door in de inkomstenbelasting, vennootschapsbelasting, dividendbelasting, bronbelasting, erf- en schenkbelasting en overdrachtsbelasting. De beoogde inwerkingtredingsdatum van het wetsvoorstel is 1 januari 2024, de planning is om het wetsvoorstel in het voorjaar van 2023 in te dienen.

4. Wetsvoorstel Wet aanpassen systematiek informatiebeschikking

De Wet-Dezentjé is in 2016 geëvalueerd.² Met die wet is de informatie- en kostenvergoedingsbeschikking geïntroduceerd met als doel dat belastingplichtigen zich via een effectieve rechtsingang zouden kunnen beschermen tegen onrechtmatige of disproportionele verzoeken om informatie van de inspecteur. Een informatiebeschikking wordt opgelegd aan een belastingplichtige als hij niet aan zijn informatieplicht of administratie- en bewaarplicht heeft voldaan. Een onherroepelijke informatiebeschikking kan tot gevolg hebben dat de bewijslast voor de belastingaanslag wordt omgekeerd en verzwaaard. Tegen die informatiebeschikking staat bezwaar en beroep open. De bevindingen van de evaluatiecommissie waren onder meer dat ambtenaren en fiscaal deskundigen kritisch waren over het functioneren van de informatiebeschikking als het gaat over de administratie- en bewaarplicht omdat achteraf geconstateerde gebreken in de administratie veelal niet meer kunnen worden hersteld. Belastingambtenaren vinden de informatiebeschikking vertragend en versturend werken in zowel het controle als het aanslagproces. Door de belastingrechter wordt echter nagenoeg nooit geoordeeld dat er sprake is van misbruik van procesrecht bij de belastingplichtige. Voorts treedt er zowel voor de informatiebeschikking als voor de kostenvergoedingsbeschikking een zelfreinigend effect op met betrekking tot informatieverzoeken; volgens ambtenaren wordt sinds invoering van de wet meer bewust omgegaan met informatieverzoeken. Naar aanleiding van het evaluatierapport is een aantal oplossingsrichtingen met betrekking tot de geconstateerde knelpunten voorgesteld.³ Op dit moment wordt onder andere onderzocht in hoeverre deze oplossingsrichtingen nog passend zijn en wordt een concept wettekst en toelichting opgesteld. Het voornemen is het wetsvoorstel voor de zomer ter consultatie aan te bieden. De beoogde inwerkingtredingsdatum is 1 januari 2024.

5. Wetsvoorstel Wet waarborgen gegevensverwerking Belastingdienst, Toeslagen en Douane

Het wetsvoorstel Wet waarborgen gegevensverwerking Belastingdienst, Toeslagen en Douane ziet op het verstevigen en toekomstbestendig maken van de grondslagen voor de verwerking van (persoons)gegevens en in acht te nemen waarborgen bij processen die in potentie grote impact hebben op de belangen van burgers. Het wetsvoorstel raakt in meer of mindere mate aan alle processen van de Belastingdienst, Toeslagen en Douane en past in het huidige tijdgewricht waarin steeds meer aandacht is voor de wijze waarop de overheid (persoons)gegevens verwerkt en daarbij het gegevensbeschermingsrecht van burgers borgt. De beoogde inwerkingtredingsdatum is 1 januari 2024.

6. DAC8

¹ Een open cv en buitenlandse open cv'achtige wordt voor Nederlandse doeleinden slechts als fiscaal zelfstandig belastingplichtig aangemerkt indien toetreding en vervanging van de commanditaire vennoten kan plaatsvinden zonder toestemming van alle vennoten, zowel de beherende als de commanditaire.

² Kamerstukken I 2016/17, 30 645, nr. F, bijlage.

³ Kamerstukken II 2016/17, 33 772, nr. 3.

De Europese Commissie is voornemens om in het najaar van 2022 Europese regelgeving te publiceren over informatie-uitwisseling van crypto activa (waaronder crypto valuta). Dit voorstel staat bekend als DAC8⁴ omdat het de zevende wijziging is van de administratieve samenwerkingsrichtlijn⁵ die ziet op de uitwisseling van informatie over belastingen tussen lidstaten. De uitwisseling van informatie over crypto activa moet gezien worden als een noodzakelijke aanvulling op de informatie die reeds wordt uitgewisseld op basis van de huidige administratieve samenwerkingsrichtlijn, zoals de informatie-uitwisseling over banktegoeden. Door regelgeving over crypto activa op te nemen in de richtlijn wordt een gelijk speelveld gecreëerd op het gebied van fiscale transparantie voor zowel de traditionele als voor de digitale financiële economie. De richtlijn wordt geïmplementeerd in de Wet internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen, waarin de uitwisseling van gegevens ten behoeve van de belastingheffing is geregeld.

DAC8 is gebaseerd op het informatie-uitwisselingsraamwerk dat op verzoek van de G20 door de OESO in concept is opgesteld. De OESO heeft het conceptraamwerk voor consultatie op 22 maart jl. gepubliceerd en streeft ernaar tijdens de oktoberbijeenkomst van de G20 in Indonesië het uiteindelijke raamwerk te presenteren.

7. Pijler 1 en Pijler 2

In oktober 2021 is een akkoord bereikt over de herziening van het internationale belastingstelsel. Dat akkoord wordt door 137 landen gesteund in het zogeheten Inclusive Framework (IF) en steunt op twee pijlers. Pijler 1 regelt een andere verdeling van winsten en heffingsrechten tussen landen voor de circa 100 grootste en meest winstgevende multinationals, waaronder de grootste digitale bedrijven. Hierdoor kunnen landen waar een multinational klanten of gebruikers heeft ("marktlanden") meer winstbelasting heffen, ook als de multinational in dat land niet fysiek aanwezig is. De maatregelen van Pijler 1 zullen gaan gelden voor bedrijven met een wereldwijde omzet van meer dan €20 miljard en een winstmarge (winst t.o.v. omzet) van meer dan 10%. Voor de bedrijven in scope wordt de volledige winst (nog steeds) eerst op basis van bestaande regels verdeeld. Vervolgens worden de nieuwe regels van Pijler 1 toegepast.

De nieuwe regels houden in dat 25% van de overwinst van bedrijven naar rato van de omzet wordt toegerekend aan landen waar een bedrijf omzet realiseert. De overwinst wordt daarbij wiskundig gedefinieerd als de winst boven 10% van de omzet. De locatie van de omzet wordt op basis van gedetailleerde regels bepaald (voor online advertentie-inkomsten wordt de omzet bijvoorbeeld gealloceerd naar de locatie van de kijker). In een technische werkgroep van de OESO wordt gewerkt aan de uitwerking van de afspraken. Over enkele belangrijke beleidsmatige onderwerpen, zoals voorkoming van dubbele belasting, wordt op dit moment nog gesproken.

Pijler 2 regelt een wereldwijd minimumniveau van belastingheffing. Pijler 2 bewerkstelligt dat multinationals en omvangrijke binnenlandse groepen met een omzet van € 750 miljoen of meer altijd ten minste effectief 15% aan belasting over hun winst betalen. Dit wordt vormgegeven door middel van een bijheffing. Deze bijheffing is slechts aan de orde als door de groepsentiteiten in een land effectief te weinig winstbelasting is betaald. De bijheffing wordt bepaald door het effectieve belastingtarief in een land af te trekken van het minimumbelastingtarief van 15%. Als sprake is van een positief verschil, dan vormt de uitkomst van die som het percentage waartegen wordt bijgeheven. Daardoor verdwijnt het tariefsvoordeel dat behaald kan worden door gebruik te maken van een laagbelastende jurisdictie.

Het IF kan geen bindende wetgeving vaststellen. Op 20 december 2021 heeft het IF de modelteksten gepubliceerd waarmee de deelnemende landen het Pijler 2-akkoord in hun nationale wetgeving kunnen omzetten. Om ervoor te zorgen dat de regels van Pijler 2 binnen de EU op dezelfde wijze in nationale wetgeving worden omgezet (creëren van een gelijk speelveld) en om strijdigheid met het Europese recht te voorkomen, heeft de Europese Commissie op 22 december

⁴ DAC is de afkorting van de Engelse benaming: Directive on Administrative Cooperation.

⁵ Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG

2021 een richtlijnvoorstel gepubliceerd.⁶ Dit richtlijnvoorstel bevat de modelteksten voor de EU-lidstaten. De onderhandelingen over dit richtlijnvoorstel vinden op dit moment plaats. Het kabinet zet zich met een positieve en constructieve houding maximaal in om de richtlijnonderhandelingen succesvol te laten verlopen. In het in januari gepubliceerde BNC-fiche wordt de Nederlandse inzet met betrekking tot dit richtlijnvoorstel uitgebreid toegelicht.⁷

Sinds 1 januari 2019 bevat de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 een aanvullende Controlled Foreign Company (CFC)-maatregel. De aanvullende CFC-maatregel heeft tot doel te voorkomen dat belastingplichtigen winsten verschuiven door mobiele activa – zoals intellectueel eigendom – te verplaatsen naar een CFC in een laagbelastend land. Als belastingplichtigen dat toch doen, dan zorgt de aanvullende CFC-maatregel ervoor dat de inkomsten van die CFC in Nederland worden belast indien de CFC (i) geen winst uitkeert en (ii) geen wezenlijke economische activiteit uitoefent. In het coalitieakkoord is voorgesteld om de reikwijdte van de aanvullende CFC-maatregel te verruimen door de CFC-maatregel conform het voorstel van de Commissie Ter Haar 1 in te voeren. De Commissie Ter Haar 1 heeft geadviseerd om de aanvullende CFC-maatregel op unilaterale wijze verder uit te breiden, (slechts) indien in internationaal verband geen consensus wordt bereikt over maatregelen om een minimumniveau van belastingheffing te organiseren. In het rapport heeft de Commissie Ter Haar 1 gewezen op de sterke overlap tussen de door haar voorgestelde uitbreiding van de aanvullende CFC-maatregel en de Pijler 2-maatregelen. Volgens de Commissie Ter Haar 1 is Pijler 2 in feite een verdergaande CFC-maatregel. Het richtlijnvoorstel Pijler 2 leidt tot een wereldwijd minimumniveau aan belastingheffing. Daarmee wordt in wezen ook invulling gegeven aan het aanscherpen van de CFC-maatregel, zoals voorgesteld door de Commissie Ter Haar I. Het ligt daarom niet voor de hand om de CFC-maatregel – conform het Coalitieakkoord – aan te scherpen wanneer het richtlijnvoorstel voor Pijler 2 wordt geïmplementeerd.

II - Pakket Belastingplan 2023 (4 wetsvoorstellen)

A. Wetsvoorstel Belastingplan 2023 (26 maatregelen)

1. Afschaffen inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK) per 1 januari 2025 met uitzondering voor ouders met kinderen geboren vóór 2025

In het coalitieakkoord is de afschaffing van de inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK) per 2025 aangekondigd. Afschaffing kent zijn grondslag in vier overwegingen. Ten eerste is in het coalitieakkoord een fundamentele herziening van de kinderopvangtoeslag aangekondigd. Het kabinet kiest voor een inkomensafhankelijke vergoeding van 95% (tot de maximum uurprijs) voor werkende ouders. Deze vergoeding wordt rechtstreeks betaald aan de kinderopvangorganisaties. Deze hoge vergoeding draagt bij aan de betaalbaarheid van de kinderopvang en daarmee wordt het aantrekkelijker voor ouders om werk en zorg voor kinderen te combineren, waardoor de arbeidsparticipatie van ouders wordt bevorderd. Daarmee valt het doel van de IACK samen met een van de doelen van de herziening van de KOT.

Ten tweede is in het coalitieakkoord de ambitie uitgesproken om stappen te zetten om het belastingstelsel te vereenvoudigen. Het afschaffen van de IACK is een van die stappen. Door het afschaffen van de IACK komt de marginale belastingdruk vanuit de belastingtarieven meer in lijn met de effectieve marginale belastingdruk, wat de eenvoud en transparantie van het belastingstelsel ten goede komt. Ten derde zorgt de afschaffing ervoor dat de verschillen in belastingdruk tussen één- en tweeverdienershuishoudens met kinderen beperkt worden. Tot slot levert de afschaffing van de IACK structureel vanaf 2037 € 1.772 miljoen op ter dekking van andere maatregelen die relevant zijn voor het huishoudinkomen.

Het kabinet heeft ervoor gekozen om ouders met kinderen geboren vóór 2025 het recht op de IACK te laten behouden. De afschaffing van de IACK geschiedt hierdoor stapsgewijs over de periode 1 januari 2025 tot 1 januari 2037. Deze vormgeving heeft als reden dat belastingplichtigen

⁶ https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2021-12/COM_2021_823_1_EN_ACT_part1_v11.pdf.

⁷ Kamerstukken II 2021/22, 22112, nr. 3278.

die vóór 2025 al recht hebben op de IACK dit recht niet abrupt verliezen of verlaagd zien worden. Hiermee wordt voorkomen dat deze ouders – ondanks de herziening van de kinderopvangtoeslag - te maken krijgen met negatieve inkomenseffecten door het afschaffen van de IACK.

2. Afschaffen middelingsregeling

Voorgesteld wordt om de middelingsregeling per 1 januari 2023 af te schaffen. Dit betekent dat het laatste tijdvak waarover nog gemiddeld kan worden 2022-2023-2024 is. De middelingsregeling is bedoeld als tegemoetkoming voor het progressienadeel dat kan ontstaan bij belastingplichtigen met sterk wisselende inkomens in aaneengesloten kalenderjaren als gevolg van het progressieve tarief in box 1. Deze regeling is in 2018 geëvalueerd. Daarin is geconcludeerd dat de regeling beperkt doeltreffend en doelmatig is. In het coalitieakkoord is het streven opgenomen om het belastingstelsel te vereenvoudigen. Het voorstel om de middelingsregeling af te schaffen, is daar onderdeel van, omdat die regeling, zoals uit de evaluatie blijkt, niet doeltreffend en doelmatig is.

Sinds de invoering van het tweeschijvenstelsel in 2020 is de middelingsregeling minder bruikbaar, doordat het voor de regeling nodig is dat in minimaal één van de drie jaren in het middelingsstijdvak sprake moet zijn van een inkomen belast in de hoogste tariefschijf (inkomen hoger dan ca. € 70.000) en minimaal in één van de 3 jaren een inkomen belast in de eerste tariefschijf. Dit komt doordat er tot circa € 70.000 slechts één tarief geldt en geen sprake is van een progressienadeel. Belastingplichtigen met een jaarlijks wisselend inkomen binnen de eerste tariefschijf komen niet in aanmerking voor de middelingsregeling. Deze belastingplichtigen kunnen wel een progressienadeel ervaren als gevolg van de op- en afbouw van (inkomensafhankelijke) heffingskortingen, maar in de middelingsregeling wordt daar geen rekening mee gehouden. Het betrekken van de heffingskortingen in de middelingsregeling zou de regeling en het stelsel aanzienlijk complexer maken. Afschaffing levert naar verwachting een besparing op van € 185 miljoen (2023).

3. Beperken 30%-regeling tot Balkenendenorm

Werknemers die vanuit een ander land naar Nederland komen om te werken kunnen dankzij de 30%-regeling maximaal 30 procent van hun loon onbelast ontvangen. Als gevolg van deze maatregel geldt de regeling nog tot maximaal de WNT-norm (2022: 216.000 euro). Deze maatregel levert structureel 85 miljoen euro op en kent door een overgangsregeling een ingroeipad van 3 jaar.

4. Twee schijven box 2

Per 2024 geldt er een progressief tarief in box 2. Over het box 2-inkomen tot en met € 67.000 wordt het tarief 26% en voor het inkomen daarboven 29,5%. Aanmerkelijkbelanghouders in box 2 betalen belasting bij een dividenduitkering of bij verkoop van hun aandelen. Door het invoeren van een progressief tarief wordt de aanmerkelijkbelanghouder gestimuleerd om jaarlijks winst uit te keren, waardoor belastinguitstel wordt tegengegaan. Daarnaast betekent dit tweeschijvenstelsel een belastingverhoging voor aanmerkelijkbelanghouders met een (jaarlijks) hoger inkomen dan de schijfgrens, waardoor de belastingdruk meer gelijk wordt aan het toptarief in box 1. De maatregel levert structureel € 70 miljoen op.

5. Afbouw algemene heffingskorting (AHK) met het verzamelinkomen

De AHK (maximaal € 2.888) geldt voor iedere belastingplichtige en wordt bij een inkomen uit werk en woning van meer dan € 21.317 (2022) afgebouwd met 6,007% tot nihil bij een inkomen van meer dan € 69.398 (start tweede tariefschijf in box 1). Met de voorgestelde maatregel wordt de afbouw van de AHK afhankelijk van het verzamelinkomen waardoor ook het inkomen uit aanmerkelijk belang (box 2) en het inkomen uit sparen en beleggen (box 3) bepalend worden voor de hoogte van de AHK. De maatregel zorgt ervoor dat inkomen uit vermogen (box 2- en box 3-inkomen) voor wat betreft de AHK, gelijk wordt belast als inkomen uit werk en woning. Belastingplichtigen met een laag of nihil inkomen uit werk en woning en daarnaast een hoog inkomen uit aanmerkelijk belang en/of sparen en beleggen gaan door deze maatregel meer belasting betalen. Daarnaast zorgt de maatregel ervoor dat het belastingstelsel uniformer wordt.

De ouderenkorting wordt namelijk al afgebouwd met het verzamelinkomen en daar wordt voor de AHK nu bij aangesloten.

6. Afschaffen fiscale oudedagsreserve (FOR)

De FOR houdt in dat een belastingplichtige ondernemer voor de inkomstenbelasting onder voorwaarden jaarlijks een deel van de winst fiscaal gefaciliteerd mag reserveren voor een oudedagsvoorziening. Met de Wet toekomst pensioenen wordt de ruimte vergroot om in de derde pijler fiscaal gefaciliteerd een oudedagsvoorziening op te bouwen. Dat geldt ook voor ondernemers in de inkomstenbelasting. Mede in dat licht neemt het kabinet, zoals in de Voorjaarsnota 2022 is aangegeven, het advies van de Raad van State over om de FOR - die in veel van de gevallen uiteindelijk niet wordt benut om te voorzien in een oudedagsvoorziening - af te schaffen. De FOR wordt afgeschaft in de vorm van het met ingang van 1 januari 2023 niet meer fiscaal gefaciliteerd mogen opbouwen van de FOR, waarbij de bestaande reeds opgebouwde FOR nog wel op basis van de huidige regels kan worden afgewikkeld.

Dit levert structureel € 109 miljoen per jaar op. Hiervan wordt een deel ingezet als dekking binnen het AOW-pakket. Het andere deel is reeds gereserveerd als dekking voor een aantal Belastingplanmaatregelen.

7. Verlagen doelmatigheidsmarge

Aanmerkelijkbelanghouders die werken voor hun vennootschap dienen zichzelf een loon toe te kennen dat normaal is voor het niveau en de duur van de arbeid voor de vennootschap. Omdat het niet altijd mogelijk is dit loon exact vast te stellen, bestaat er een doelmatigheidsmarge van 25% voor zover een loon wordt bepaald aan de hand van een vergelijkbare dienstbetrekking. In de praktijk leidt de doelmatigheidsmarge ertoe dat het gebruikelijk loon van de aanmerkelijkbelanghouders lager wordt vastgesteld dan het feitelijk vergelijkbare arbeidsinkomen. Deze marge wordt verlaagd naar 15%, waardoor aanmerkelijkbelanghouders meer belasting in box 1 gaan betalen. Structureel leidt dit tot een opbrengst van € 25 miljoen.

8. Afbouw zelfstandigenaftrek

In het coalitieakkoord is afgesproken om de afbouw van de zelfstandigenaftrek, zoals geregeld in de wetten Belastingplan 2020 en het Belastingplan 2021, te versnellen en verder door te trekken. Met de afbouw van de zelfstandigenaftrek wordt beoogd het verschil in fiscale behandeling tussen werknemers en zelfstandigen te verkleinen. De afbouw is zo vormgegeven dat de zelfstandigenaftrek met ingang van 2023 in zes stappen van € 650 (inclusief de eerdere afbouw van de zelfstandigenaftrek op basis van de wetten Belastingplan 2020 en het Belastingplan 2021) en twee stappen van € 605 wordt afgebouwd van € 6.310 in 2022 naar € 1.200 in 2030.

9. Verlagen schijfgrens vennootschapsbelasting naar € 200.000

In de Voorjaarsnota 2022 is aangegeven dat de schijfgrens in de vennootschapsbelasting (Vpb) wordt verlaagd van € 395.000 naar € 200.000 vanaf 2023. Hierdoor betalen bedrijven eerder het hoge Vpb-tarief van 25,8 procent.

De budgettaire opbrengst van deze schijfgrensverlaging is € 1,3 miljard. Doordat de invoering van Pijler 2 (maatregelen die zien op een minimumniveau aan belastingheffing van 15 procent bij multinationals) met een jaar is uitgesteld, is in 2023 € 971 miljoen dekking nodig. Voor het overige wordt de opbrengst ter dekking van het box 3-pakket gebruikt, derhalve € 300 miljoen in 2023 en € 1.271 miljoen daarna.

10. Afschaffen schenkingsvrijstelling eigen woning in 2024 en voorafgaande verlaging in 2023

Voorgesteld wordt - in lijn met het coalitieakkoord - om de schenkingsvrijstelling voor de eigen woning (vrijstelling EW) per 1 januari 2024 te laten vervallen. Deze vrijstelling EW van € 106.671 (bedrag 2022) geldt voor aan personen tussen de 18 en 40 jaar gedane schenkingen, die verband houden met de verwerving of verbouwing van een eigen woning, de afkoop van rechten van erfpacht, opstal of beklemming met betrekking tot die woning dan wel voor de aflossing van de eigenwoningschuld of een restschuld van de vervreemde eigen woning (schenkingen EW). Voor

deze schenkingen geldt een spreidingsmogelijkheid van drie jaar: het in het eerste jaar onbenutte deel van de vrijstelling kan in de daaropvolgende twee jaar alsnog worden benut.

Op verzoek van de Tweede Kamer heeft het kabinet onderzocht of de vrijstelling EW niet per 1 januari 2024 maar al per 1 januari 2023 kan worden afgeschaft of worden verlaagd.⁸ Vervolgens is in de brief van 8 maart 2022 voorgesteld om per 1 januari 2023 de vrijstelling EW te verlagen tot het bedrag van de voor één kalenderjaar verhoogde vrijstelling voor schenkingen van ouders aan hun kinderen die niet aan bestedingsvoorwaarden is gebonden (in 2022: € 27.231).⁹ In samenhang met de verlaging per 1 januari 2023 en afschaffing per 1 januari 2024 wordt voorgesteld de huidige spreidingsmogelijkheid te laten vervallen voor schenkingen EW die voor het eerst in 2023 worden gedaan en de spreidingsmogelijkheid voor schenkingen EW die in 2022 zijn gedaan, te beperken tot twee jaar. Dit laatste betekent concreet dat een bij een schenking in 2022 onbenut gebleven deel van de vrijstelling van € 106.671 nog kan worden benut voor een schenking in 2023, maar niet meer voor een schenking in 2024.

11. Vervallen gebruikelijkloonregeling innovatieve start-ups

De versoepeling van de gebruikelijkloonregeling voor innovatieve start-ups vervalt per 1 januari 2023, onder voorbehoud van de evaluatie van het ministerie van Economische Zaken en Klimaat. De versoepeling houdt in dat het belastbare loon van aanmerkelijkbelanghouders en directeuren-grootaandeelhouders van innovatieve start-ups voor de toepassing van de gebruikelijkloonregeling mag worden vastgesteld op het wettelijk minimumloon. Het doel van deze maatregel is het stimuleren van innovatieve start-ups door een verbetering van hun liquiditeitspositie. De maatregel is voorzien van een horizonbepaling op grond waarvan de gebruikelijkloonregeling voor innovatieve start-ups zou vervallen per 1 januari 2022, tenzij de maatregel voor die datum positief zou worden geëvalueerd. De regeling is bij de wet Belastingplan 2022 met een jaar verlengd, omdat de evaluatie destijds nog niet was afgerond. Als de uitkomsten van de evaluatie negatief zijn, vervalt de regeling per 1 januari 2023.

12. Herstelwetgeving lachgas

Op grond van een door het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden gedane uitspraak¹⁰, is de levering van lachgas-patronen belast tegen het verlaagde btw-tarief. Deze uitkomst wijkt af van het eerder in een beleidsbesluit ingenomen standpunt. Met de voorgestelde wettelijke maatregel blijft het algemene tarief van toepassing op lachgas. Dit acht het kabinet onder andere wenselijk aangezien lachgaspatronen in de praktijk ook worden gebruikt als recreatief roesmiddel. Bovendien sluit het aan bij de wijziging van het Opiumwetbesluit en lijst II, behorende bij de Opiumwet.

13. Btw-nultarief voor zonnepanelen op woningen

Het is EU-lidstaten toegestaan om een btw-nultarief toe te passen op de levering en installatie van zonnepanelen op onder andere woningen. Het kabinet wenst graag gebruik te maken van deze mogelijkheid. Door een btw-nultarief drukt geen btw meer op de aanschaf en de installatie van de zonnepanelen op woningen. Daardoor hebben particuliere zonnepaneelhouders geen belang meer bij het terugvragen van de btw over deze zonnepanelen. Ze hoeven zich vaak ook niet meer aan te melden voor de kleineondernemersregeling, waarvoor de grens van een jaarmzet van kleiner dan € 1.800 geldt. In de meeste gevallen kunnen zonnepanelen daardoor op woningen worden geïnstalleerd zonder btw-druk en -verplichtingen. Dit komt het doenvermogen van de betrokkenen ten goede. De Belastingdienst hoeft ook niet langer de aanmeldingen en btw-aangiften van deze particuliere zonnepaneelhouders te verwerken, waarmee de uitvoering geholpen is.

14. Verhoging algemeen tarief overdrachtsbelasting van 8% naar 10,1%

In het coalitieakkoord stelt het kabinet voor om het algemene tarief voor de overdrachtsbelasting te verhogen van 8% naar 9%. Daarnaast wordt in het kader van de voorjaarsbesluitvorming voorgesteld om het algemene tarief verder te verhogen van 9% naar 10,1%. Deze verhoging van

⁸ Aanhangsel Handelingen II 2021/22, nr. 1928.

⁹ Kamerstukken II 2021/22, 35927, nr. 113.

¹⁰ Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 1 juni 2021, nr. 19/00701 en 19/00702, ECLI:NL:GHARL:2021:5432.

het algemeen tarief beoogt enerzijds dat er meer ruimte ontstaat voor starters en doorstromers op de koopwoningmarkt ten opzichte van andere kopers, zoals beleggers. Anderzijds dient de verhoging een budgettair doel ter dekking van de overige maatregelen in het coalitieakkoord en de voorjaarsbesluitvorming.

15. Verhoging vliegbelasting

Conform het coalitieakkoord stelt het kabinet voor om de vliegbelasting te verhogen met als doel om vanaf 2023 extra opbrengsten van € 400 miljoen te genereren. Gelijktijdig wordt het vliegen op korte afstanden ontmoedigd omdat de vliegbelasting relatief zwaarder drukt op tickets voor deze bestemmingen. Het tarief van de vliegbelasting wordt per vertrekkende passagier (transfer uitgezonderd) met ingang van 1 januari 2023 verhoogd naar € 28,58. (Let op: Dit is een voorlopig tarief. Het definitieve tarief is afhankelijk van de tabelcorrectiefactor, die pas in augustus bekend wordt). De structuur van de vliegbelasting blijft ongewijzigd.

16. Aanscherpen CO₂-heffing industrie

De CO₂-heffing industrie kent dispensatierechten. Het aantal dispensatierechten is hierbij onder andere afhankelijk van de reductiefactor. Het kabinet stelt voor om deze reductiefactor op twee punten aan te passen. In de eerste plaats stelt het kabinet voor om, in overeenstemming met het coalitieakkoord, het aantal dispensatierechten vanaf 1 januari 2023 geleidelijk extra te verminderen tot 4,85 Mton in 2030. Dit betreft in 2030 4 Mton minder dispensatierechten voor de industrie en 0,85 Mton minder dispensatierechten voor overige installaties. Daarnaast stelt het kabinet voor om, zoals aangekondigd bij de introductie van de CO₂-heffing industrie, de reductiefactor te herijken voor nieuwe EU ETS-benchmarks. Deze herijking van de reductiefactor zorgt op zichzelf niet voor een wijziging van het totaal aantal dispensatierechten dat wordt uitgegeven.

Om zowel de aanscherping als de herijking te realiseren stelt het kabinet voor om de reductiefactor voor het jaar 2023 vast te stellen op 1,213 en deze ieder daaropvolgend kalenderjaar te laten afnemen met 0,078. De hoogte van de reductiefactor is hierbij vastgesteld door de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa) op basis van nieuwe EU ETS-benchmarks. Deze nieuwe benchmarks zullen in de Regeling CO₂-heffing industrie worden vastgelegd.

Het kabinet stelt voor om het tarief van de CO₂-heffing industrie vooralsnog ongewijzigd te laten. Het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) heeft een studie uitgevoerd naar de tariefhoogte van de CO₂-heffing industrie (zie hiervoor ook bijlage 6) Daaruit blijkt dat het bestaande tarief voldoende is om het bestaande heffingsdoel te realiseren. Het kabinet kiest er vooralsnog niet voor om het aangescherpte heffingsdoel te realiseren door middel van een verhoging van het tarief. Om dit aangescherpte doel te bereiken zullen eerst de overige klimaatmaatregelen uit het coalitieakkoord worden uitgewerkt. Op basis van dit uitgewerkte beleid zal PBL in 2024 worden gevraagd om een nieuwe tariefstudie uit te voeren, waarbij mogelijk een herijking van het tarief per 1 januari 2025 volgt.

17. Afschaffen vrijstelling bpm bestelauto's ondernemers

In de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 geldt momenteel een vrijstelling voor bestelauto's van ondernemers. Deze vrijstelling wordt afgeschaft, waardoor het reguliere bpm-tarief voor bestelauto's ook van toepassing gaat zijn voor ondernemers. De vrijstelling voor emissievrije bestelauto's blijft bestaan. De precieze vormgeving van deze maatregel wordt momenteel nader uitgewerkt

18. Verhoging onbelaste reiskostenvergoeding

Om reizen naar werk betaalbaar te houden, verhoogt het kabinet de onbelaste reiskostenvergoeding. In het coalitieakkoord is daarvoor een taakstellend budget van structureel € 200 miljoen opgenomen voor een verhoging per 2024 en een verdere verhoging tot € 400 miljoen per 2025. Naar aanleiding van de brede maatschappelijke wens om de onbelaste

reiskostenvergoeding eerder te verhogen en de motie van de leden Heinen en Inge van Dijk¹¹ om te bezien of de onbelaste reiskostenvergoeding eerder kan worden verhoogd, is de verhoging in de Voorjaarsnota 1 jaar naar voren gehaald. De kosten hiervoor bedragen € 200 miljoen in 2023 en € 200 miljoen in 2024. Wat dit betekent voor de omvang van de verhoging van de onbelaste reiskostenvergoeding is afhankelijk van de precieze uitwerking. Het gereserveerde bedrag van 200 miljoen per 2023 is naar de huidige inzichten afdoende voor een verhoging van de onbelaste reiskostenvergoeding van 1 à 1,5 cent per 2023. De precieze uitwerking vindt nog plaats.

19. Verhoging tabaksaccijns

Conform het coalitieakkoord stelt het kabinet voor de tabaksaccijns zodanig te verhogen dat de gemiddelde verkoopprijs voor een pakje sigaretten van 20 stuks in 2024 op ongeveer € 10 uitkomt. Dit gebeurt in twee gelijke, opvolgende stappen. De eerste stap vindt plaats in april 2023 en de tweede stap in april 2024. Het tarief van zowel de accijns op rooktabak per kilogram en de accijns van 1000 stuks sigaretten wordt beide keren verhoogd met € 52,72. De accijns op sigaren wordt in 2023 en 2024 telkens met 1%-punt verhoogd.

20. Verhoging verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken

Het kabinet stelt conform het coalitieakkoord voor om de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken te verhogen resulterend in een extra budgettaire opbrengst van € 300 miljoen. Hiervoor wordt in de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken met ingang van 1 januari 2023 het tarief vooralsnog met € 11,37 per hectoliter alcoholvrije drank verhoogd. Dit resulteert in een tarief van € 20,20 per hectoliter alcoholvrije drank.

Eveneens conform het coalitieakkoord stelt het kabinet voor mineraalwater met ingang van 1 januari 2024 van de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken uit te zonderen. Om de extra budgettaire opbrengst van € 300 miljoen te kunnen waarborgen, wordt per dezelfde datum het tarief per liter alcoholvrije drank opnieuw iets verhoogd naar € 22,67 per hectoliter.

Het laagste tarief in de bieraccijns (voor de lichte bieren) komt overeen met het tarief van de verbruiksbelasting op alcoholvrije dranken. Om ervoor te zorgen dat voor lichte bieren minimaal eenzelfde tarief blijft gelden als voor frisdrank, zal het laagste accijnstarief op bier met ingang van 2023 en 2024 met dezelfde bedragen worden verhoogd als het tarief op alcoholvrije dranken. Dit betreft een klein aandeel van de totale bierconsumptie.

21. Bij algemene maatregel van bestuur regelen in welke bijzondere situaties géén invorderingsrente in rekening wordt gebracht

Op dit moment bevat artikel 28, derde lid, IW 1990 een limitatieve opsomming met situaties waarbij géén invorderingsrente in rekening wordt gebracht. Dit betreffen situaties waarbij de ontvanger uitstel van betaling heeft verleend in verband met bijzondere omstandigheden. Om sneller te kunnen inspelen op de wens om in een bijzondere situatie géén invorderingsrente in rekening te brengen, wordt de IW 1990 gewijzigd. De wijziging houdt in dat bij algemene maatregel van bestuur kan worden vastgesteld dat in een specifieke situatie géén invorderingsrente in rekening wordt gebracht.

22. Tariefstructuur energielasting (gas en elektra)

De tariefstructuur van de energielasting wordt minder degressief gemaakt door de tarieven in de hogere verbruiksschijven gas en elektriciteit te verhogen. De budgettaire opbrengst is taakstellend € 250 miljoen in 2023 en € 500 miljoen in 2024 en verder. Deze maatregel wordt momenteel verder uitgewerkt.

23. Verlagen ODE-tarief 2e en 3e schijf elektriciteit

Ten opzichte van de tarieven in het basispad van de Opslag Duurzame Energie- en klimaattransitie (ODE), worden de ODE-tarieven van de 2e en 3e schijf elektriciteit per 2023 verlaagd. De

¹¹ Kamerstukken 2021/22, nr.35925-XV-148.

budgettaire derving bedraagt taakstellend € 288 miljoen in 2023 en € 500 miljoen in 2024 en verder. Deze maatregel wordt momenteel verder uitgewerkt.

24. Verhoging 1e schijf energiebelasting

Het tarief 1e schijf gas in de energiebelasting wordt in de periode 2023-2028 verhoogd met 5,23 cent/m³. De budgettaire opbrengst bedraagt naar verwachting € 227 miljoen in 2023 en loopt daarna op naar structureel € 493 miljoen. Deze maatregel wordt momenteel verder uitgewerkt. Zie tabel 1.

Het tarief 1e schijf elektriciteit in de energiebelasting wordt in de periode 2023-2028 verlaagd met 5,23 cent/kWh. De budgettaire derving bedraagt naar verwachting € 474 miljoen in 2023 en loopt daarna op naar structureel € 1,13 miljard. Deze maatregel wordt momenteel verder uitgewerkt en opgenomen in het Belastingplan 2023. Zie tabel 1.

Tabel 1

Mutaties in centen (excl. btw)	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Tariefswijziging gas (per m³)	2,000	2,500	3,000	3,500	4,000	4,500	5,230	5,230
Tariefswijziging elektriciteit (per kWh)	-2,000	-2,500	-3,000	-3,500	-4,000	-4,500	-5,230	-5,230

25. Verhoging belastingvermindering energiebelasting

Het belastingdeel van de energierekening voor huishoudens wordt per 2023 structureel met taakstellend € 225 miljoen verlaagd via een verhoging van de belastingvermindering in de energiebelasting met naar verwachting € 27,47 (exclusief btw) per elektriciteitsaansluiting (let op: voorlopig bedrag). De verhoging van de belastingvermindering hangt samen met de in het coalitieakkoord afgesproken bijmengverplichting voor groen gas en wordt momenteel verder uitgewerkt en opgenomen in het Belastingplan 2023.

26. ODE-tarieven en integratie in energiebelasting

De ODE-tarieven zijn momenteel tot en met 2022 wettelijk vastgelegd. Vanaf dit jaar is de ODE lastenneutraal ontkoppeld van de SDE++. In de toekomst hoeven hierdoor de ODE-tarieven niet meer opnieuw worden vastgesteld als de SDE++ kasuitgaven veranderen. Om de ontkoppeling lastenneutraal te laten plaatsvinden, worden de ODE-tarieven wel nog een keer aangepast conform de oploop in het basispad (ook opgenomen in de EZK-begroting). Dit gebeurt voorafgaand aan de verlaging van de tarieven in de 2^e en 3^e schijf elektriciteit (structureel met € 500 miljoen). Gedurende de vorige kabinetsperiode is er sprake geweest van grondslagerosie, waardoor een extra tariefsverhoging nodig zou zijn om de oorspronkelijke taakstellende budgettaire reeks voor de ODE uit de EZK-begroting (2022) op te halen. Deze extra tariefsverhoging is volgens de regels van het inkomstenkader lastenrelevant en zou een lastenverzwaring betekenen ten opzichte van de afspraak in het coalitieakkoord om de SDE++ en ODE lastenneutraal te ontkoppelen. De ODE-reeks uit de EZK-begroting (2022) wordt daarom hiervoor gecorrigeerd. De totale budgettaire reeks is weergegeven in onderstaande tabel. Voor het vaststellen van de ODE-tarieven wordt aangesloten bij de systematiek die is afgesproken in het Klimaatakkoord. Hierbij geldt per 2020 voor de ODE een lastenverdeling van 1/3 voor huishoudens en 2/3 voor bedrijven, waarvan € 550 miljoen. In 2030 wordt opgebracht door de industrie. Zie ook tabel 2.

Met de budgettaire ontkoppeling van de ODE en de SDE++ heeft de ODE ten opzichte van de energiebelasting geen aparte functie meer. Gezien de tariefstructuur, grondslag en uitvoeringssystematiek al gelijk aan elkaar zijn, worden de ODE-tarieven vanaf 2023 geïntegreerd in de tarieven van de energiebelasting. Het afschaffen van de ODE is een structuuraanpassing en per 2024 mogelijk. De ODE-tarieven worden daarom eerst naar nul verlaagd in 2023, waarna de Wet ODE per 2024 formeel wordt afgeschaft.

Tabel 2: Voorlopige ODE-tarieven basispad (excl. CA tariefverlaging schijf 2 en 3 elektriciteit)*

Voorlopige ODE-tarieven in eurocenten (excl. btw)	2023	2025	2030
Aardgas per m3			
Schijf 1: 0 - 170.000 m3	9,23	10,74	11,83
Schijf 2: 170.000 - 1 mln. m3	2,55	2,97	3,27
Schijf 3: 1 mln. - 10 mln. m3	2,52	2,93	3,23
Schijf 4: > 10 mln. m3	2,52	2,93	3,23
Elektriciteit per kWh			
Schijf 1: 0 - 10.000 kWh	3,26	3,79	4,17
Schijf 2: 10.000 - 50.000 kWh	4,46	5,19	5,72
Schijf 3: 50.000 - 10 mln. kWh	2,44	2,84	3,13
Schijf 4: >= 10 mln. kWh	0,05	0,06	0,07

	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Budgettaire taakstelling ODE (in mln. Euro)	3079	3344	3505	3250	3235	3259	3538	3758

* In onderstaande tabellen zijn voor de ODE de **voorlopige** tarieven en **voorlopige** budgettaire opbrengst opgenomen. De ODE-tarieven worden eind juni herijkt o.b.v. de meest actuele inzichten t.a.v. het gerealiseerde energieverbruik (CBS) en prognoses t.a.v. het toekomstige energieverbruik (PBL). Bovendien kan de budgettaire ODE taakstelling nog wijzigen. Tot slot is in deze tabel de in het coalitieakkoord afgesproken verlaging van de ODE-tarieven 2^e en 3^e schijf elektriciteit nog **niet** opgenomen. Er kunnen geen rechten worden ontleend aan de ODE-tarieven in de onderstaande tabel. In het Belastingplan 2023 wordt het definitieve voorstel voor de tarieven opgenomen, waarbij de ODE-tarieven zullen zijn geïntegreerd in de tarieven van de energiebelasting.

B. Wetsvoorstel Herstelwetgeving box 3

Als gevolg van het arrest van de Hoge Raad van 24 december 2021 is onderzocht op welke manier rechtsherstel kan worden geboden aan de belastingplichtigen in box 3. Uw Kamer is daar recent over geïnformeerd via de voorbereidingsbrief van 15 april jl. alsmede in de brief van 28 april jl. Er worden in een beleidsbesluit beleidsregels vastgelegd om de precieze vormgeving van het rechtsherstel te verankeren. Dit beleidsbesluit wordt vervolgens in wetgeving omgezet. Deze wetgeving zal als zelfstandig wetsvoorstel "Herstelwet box 3" bij het pakket Belastingplan 2023 worden gevoegd. In de Voorjaarsnota is opgenomen dat de in het coalitieakkoord afgesproken stapsgewijze verhoging van het heffingvrije vermogen in box 3 naar circa € 80.000 geen doorgang vindt. De opbrengst van het niet verhogen van het heffingvrije vermogen wordt gebruikt om de hersteloperatie van box 3 te dekken.

C. Wetsvoorstel Overbruggingswet box 3

Voor de belastingjaren 2023 en 2024 zal overbruggende wetgeving voor box 3 worden ontworpen. Deze wetgeving zal het huidige box 3-stelsel vervangen en wordt gebaseerd op de voor het rechtsherstel gekozen oplossing, de forfaitaire spaarvariant. Met het wetsvoorstel wordt box 3 met ingang van belastingjaar 2023 in lijn gebracht met het EVRM. De wetswijzigingen worden vormgegeven in een zelfstandig wetsvoorstel "Overbruggingswet box 3" en zullen ook onderdeel uitmaken van het pakket Belastingplan 2023. De overbruggingswet zal gelden tot de invoering van een stelsel op basis van werkelijk rendement.

Leegwaarderatio box 3

Vooruitlopend op de invoering van een nieuw box 3 stelsel op basis van werkelijk rendement is in het coalitieakkoord afgesproken om de leegwaarderatio per 2023 af te schaffen met als doel dat de belasting over het rendement op verhuurd vastgoed meer zal gaan aansluiten bij de praktijk. Deze maatregel zal binnen de voor het rechtsherstel gekozen oplossing worden meegenomen.

D. Wetsvoorstel Wet Minimum CO₂-prijs industrie

In het coalitieakkoord is afgesproken om per 1 januari 2023 een minimum CO₂-prijs industrie te introduceren. Deze minimumprijs wordt gerealiseerd als aanvullend (relatief laag) tarief binnen de CO₂-heffing industrie. Hierdoor geldt er, wanneer relevant, ook een minimumprijs over de vrije voet van de CO₂-heffing. De hoogte van deze minimumprijs is gekoppeld aan de minimum CO₂-prijs elektriciteitsopwekking (oplopend pad van € 16,40 in 2023 naar € 31,90 in 2030).

III - Fiscale verzamelwet 2024 (21 maatregelen, waarvan 1 in een separaat wetsvoorstel)

1. Codificatie Leefvervoer verstrekt vanuit UWV

Deze maatregel betreft codificatie van onderdeel 10 van het Besluit van 13 december 2021, nr. 2021-22413¹². Dit onderdeel ziet op een goedkeuring vooruitlopend op een mogelijke wetswijziging met betrekking tot het onbelast kunnen verstrekken, vergoeden dan wel ter beschikking stellen van zogenoemd leefvervoer door het UWV. Leefvervoer is een voorziening gericht op vervoer van personen met een aandoening dat nodig is voor persoonlijke activiteiten en deelname aan de maatschappij. Hierbij kan worden gedacht aan vervoer per regio- of rolstoeltaxi, aanpassing van een auto, een scootmobiel of een auto in bruikleen. In beginsel wordt het leefvervoer verstrekt door de gemeente op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en valt dan onder een vrijstelling in de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001)¹³.

Echter, een dergelijke privé-vervoerbehoefte wordt veelal door het UWV direct meegenomen wanneer het UWV een vervoersvoorziening treft in het kader van het reizen van en naar werk of onderwijs. Voor de verstrekking van leefvervoer via het UWV geldt vooralsnog geen vrijstelling in de Wet IB 2001. Met de codificatie van de goedkeuring wordt een dergelijke wettelijke vrijstelling ingevoerd. Beoogd is de vrijstelling te laten gelden voor maximaal 2.000 leefkilometers per

¹² Stcrt. 2021, 48029.

¹³ Artikel 3.104, onderdeel I, Wet IB 2001.

kalenderjaar. Dit is gelijk aan het maximum dat gemeenten en het UWV bij de toekenning van leefvervoer hanteren.

2. Codificeren loonbelastingmaatregel voor uitgezonden ambtenaren

Deze maatregel betreft codificatie van onderdeel 2.2 van het Besluit van 27 oktober 2021, nr. 2021-210997¹⁴. Dit onderdeel ziet op het in de loonbelasting in aanmerking kunnen nemen van heffingskortingen voor uitgezonden ambtenaren¹⁵. Voor de loonbelasting geldt dat een inhoudingsplichtige bij de berekening van de verschuldigde belasting voor werknemers die niet in Nederland wonen geen rekening mag houden met de heffingskortingen. Als de werknemer woonachtig is in de zogenoemde landenkring¹⁶ mag wel rekening worden gehouden met de arbeidskorting.¹⁷ Voorgaande geldt ook voor uitgezonden ambtenaren.

In de inkomstenbelasting is voor een uitgezonden ambtenaar een fictie opgenomen op basis waarvan deze geacht wordt in Nederland te wonen. Hierdoor wordt de uitgezonden ambtenaar voor toepassing van de Wet IB 2001 behandeld als binnenlandse belastingplichtige en heeft hij onder voorwaarden recht op de heffingskortingen. In de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964) is een dergelijke woonplaatsfictie voornamelijk niet opgenomen, waardoor een uitgezonden ambtenaar wordt aangemerkt als een in het buitenland woonachtige werknemer en er voor de loonbelasting dus geen rekening mag worden gehouden met de heffingskortingen.¹⁸

In onderdeel 2.2 van het genoemde besluit is met toepassing van de hardheidsclausule¹⁹ goedgekeurd dat ook voor de loonbelasting rekening gehouden mag worden met de heffingskortingen, omdat bij de inhouding van loonbelasting al vaststaat dat een uitgezonden ambtenaar in de inkomstenbelasting recht heeft op toepassing van de heffingskortingen. Deze goedkeuring geldt niet alleen voor de uitgezonden ambtenaar, maar ook voor zijn fiscale partner en zijn kinderen jonger dan 27 jaar voor zover zij onder de genoemde woonplaatsfictie vallen.²⁰

Met de codificatie van de goedkeuring wordt binnen de Wet LB 1964 eenzelfde woonplaatsfictie voor dezelfde groep personen ingevoerd als geldt in de inkomstenbelasting.

3. Loslaten van de eis van een eigen bankvergunning voor groenbanken

Groenbeleggen wordt fiscaal gestimuleerd via banken en beleggingsinstellingen die op verzoek zijn aangewezen als groenfondsen als zij hoofdzakelijk investeren in groene projecten. Naar aanleiding van de kabinetsreactie op de evaluatie groen beleggen²¹ en het verzoek van de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) wordt bezien of voor groenbanken de verplichte bankvergunning met de daarbij behorende formele vereisten op het gebied van governance, rapportageverplichtingen en andersoortige verplichtingen kan worden afgeschaft. Naar verwachting kan het risico dat niet wordt voldaan aan de fiscale voorwaarden voor groen beleggen, zoals het hoofdzakelijkheids criterium, worden ondervangen door een administratieve controle. Alsdan leidt dit tot het voorstel om groenfondsen die worden gehouden en beheerd door vergunninghoudende banken in Nederland, te ontslaan van de verplichting tot het hebben van een eigen bankvergunning. Daarmee kan een substantiële vermindering van administratieve lasten voor deze groenfondsen worden bereikt. Een bijkomstig effect van het laten vervallen van de verplichting van een eigen bankvergunning is dat de depositogarantiestelsel (DGS)-verplichting van de groenbank vervalt. De groenbanken zullen de groene spaarders informeren dat hun groene spaarrekening onder de DGS-verplichting van de hoofdbank zal vallen.

4. Aanpassen onzekerheidsvereiste periodieke giften

¹⁴ Stcrt. 2021, 44628.

¹⁵ Hieronder wordt verstaan een Nederlander die in dienstbetrekking staat tot de Staat der Nederlanden en is uitgezonden in de zin van artikel 2.2, tweede lid, Wet IB 2001.

¹⁶ Hiertoe behoren een andere lidstaat van de Europese Unie, een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, Zwitserland en de BES eilanden.

¹⁷ Artikel 20, derde lid, Wet LB 1964.

¹⁸ Behoudens voor zover er sprake is van de genoemde uitzondering voor de arbeidskorting.

¹⁹ Artikel 63 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

²⁰ Artikel 2.2, tweede of derde lid, Wet IB 2001.

²¹ Kamerstukken II 2019/20, 30196, nr. 709.

Een van de voorstellen die mijn ambtsvoorganger in de brief van 29 juni 2021 heeft aangekondigd, is om het onzekerheidsvereiste voor periodieke giften anders vorm te geven.²² De giftenaftrek in de inkomstenbelasting kent een onderscheid tussen periodieke giften en andere giften. Voor periodieke giften geldt geen drempel en plafond. De periodieke gift is in de Wet inkomstenbelasting 2001 gedefinieerd als giften in de vorm van vaste en gelijkmatige periodieke uitkeringen die eindigen uiterlijk bij overlijden.

In de praktijk kunnen zich problemen voordoen als de periodieke gift van twee of meer levens afhankelijk wordt gesteld en men zich onvoldoende heeft gerealiseerd dat daarbij sprake moet zijn van een overlijdenskans groter dan 1%. Daarom zal voor de periodieke gift het onzekerheidsvereiste anders worden vorm gegeven met behoud van het huidige karakter van de periodieke gift, namelijk een periodieke gift die berust op een notariële of onderhandse akte en voor minimaal vijf jaar wordt aangegaan.

5. Taxatieplicht giften in natura

Voor giften in natura waarbij gebruik wordt gemaakt van de giftenaftrek, moet worden uitgegaan van de waarde in het economisch verkeer. Bij giften in natura is de waardering van de gift echter niet altijd eenvoudig en dat leidt dan ook tot fouten. Daarom is, zoals door mijn ambtsvoorganger in 2019 is gemeld²³, in een werkgroep met de goededoelensector voorgesteld aan giften in natura hoger dan € 2.500 voor de giftenaftrek de eis te verbinden dat er een onafhankelijke taxatie is opgemaakt, of er sprake is van een andere schriftelijke onderbouwing van de opgegeven waarde. Deze eis verbindt een concrete invulling aan de bewijslast voor de doneur. Door het inbouwen van een dergelijke ondergrens blijven de administratieve lasten binnen de perken, maar worden wel de uitwassen, grote handhavingsrisico's, bestreden.

6. Technische wijziging ANBI-regeling om te verduidelijken dat de voorwaarden voor een ANBI ook in derde landen van toepassing zijn

Er wordt een technische wijziging in de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) voorgesteld om te verduidelijken dat de voorwaarden die gelden voor een algemeen nut beogende instelling (ANBI) in Nederland, een andere lidstaat van de Europese Unie (EU) of een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) of in een bij ministeriële regeling aangewezen staat, automatisch gelden voor ANBI's die elders zijn gevestigd.

7. Afkoop lijfrente bij arbeidsongeschiktheid

Als een belastingplichtige langdurig arbeidsongeschikt is, kan de belastingplichtige zijn lijfrente onder voorwaarden (gedeeltelijk) afkopen zonder dat revisierente is verschuldigd. Een van deze voorwaarden is dat het afkoopbedrag niet hoger is dan het wettelijk toegestane maximum als bedoeld in artikel 3.133, negende lid, onderdeel c, Wet IB 2001. Als een belastingplichtige dit maximum overschrijdt, is de belastingplichtige revisierente verschuldigd over het gehele afkoopbedrag. De achtergrond van deze bepaling is dat de belastingplichtige de lijfrente tot het wettelijk toegestane maximum kan gebruiken als inkomensvervanging in de periode dat de belastingplichtige langdurig arbeidsongeschikt is. Een belastingplichtige kan door arbeidsongeschiktheid namelijk te maken krijgen met een achteruitgang van inkomsten. Om toch inkomsten te hebben, kan hiervoor (een deel van) de lijfrente voortijdig worden afgekocht. Als de belastingplichtige echter een hoger bedrag dan het wettelijk maximum afkoopt, heeft dit een averechts effect. Naast inkomstenbelasting is in dat geval revisierente verschuldigd over het gehele afkoopbedrag. Dat is in de hiervoor beschreven situatie – waarbij het uitgangspunt inkomensvervanging is bij arbeidsongeschiktheid – ongewenst.

Daarom is bij beleidsbesluit²⁴ vooruitlopend op een mogelijke wetwijziging goedgekeurd dat als een belastingplichtige een lijfrente in verband met langdurige arbeidsongeschiktheid tot een hoger bedrag afkoopt dan het wettelijk toegestane maximum als bedoeld in artikel 3.133, negende lid,

²² Kamerstukken II 2020/21, 35437, nr. 20.

²³ Kamerstukken II 2018/19, 35 026, nr. 63.

²⁴ Verzamelbesluit Lijfrenten, onderdeel 9.1.8.

onderdeel c, Wet IB 2001, alleen het bedrag dat hoger is dan dit maximumbedrag wordt aangemerkt als negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen. Het maximumbedrag zelf wordt als een (reguliere) termijn van lijfrente aangemerkt en als zodanig in de heffing betrokken. Dit houdt in dat de belastingplichtige alleen over het hogere bedrag dan het maximumbedrag reviserende verschuldigd wordt.

8. Uitbreiding heffingsgrondslag bronbelasting en dividendbelasting met vergoedingen voor kapitaalverstrekkingen

In de Fiscale verzamelwet 2023 wordt voorgesteld dat bepaalde vergoedingen voor kapitaalverstrekkingen in de heffing van dividendbelasting worden betrokken. Dit sluit aan bij de heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting, waar dergelijke vergoedingen niet aftrekbaar zijn van de winst. De achtergrond hiervan is dat wanneer een vergoeding bij het bepalen van de winst in de Vpb niet in aftrek komt omdat deze het karakter heeft van een vergoeding voor een kapitaalverstrekking, dan ook heffing van dividendbelasting is gerechtvaardigd.

In aanvulling op de voorstellen in de Fiscale verzamelwet 2023 zullen deze vergoedingen voor kapitaalverstrekkingen expliciet worden vermeld in het artikel waarin het heffingsobject in de Wet op de dividendbelasting 1965 (Wet DB 1965) is omschreven. Dit is per abuis niet opgenomen in de Fiscale verzamelwet 2023. Daarnaast wordt voorgesteld om ook het heffingsobject (voor zover dat ziet op voordelen in de vorm van een dividend) in de Wet bronbelasting 2021 uit te breiden naar hiervoor bedoelde vergoedingen deze kapitaalverstrekkingen.

9. Uitbreiding definitie inhoudingsplichtige bronbelasting op dividenden

De Wet bronbelasting 2021 bevat een eigen definitie van het begrip 'inhoudingsplichtige'. Dit begrip wordt iets anders ingevuld voor renten- en royalty's enerzijds en dividenden anderzijds. Er wordt voorgesteld om de reikwijdte van het begrip inhoudingsplichtige voor dividenden in de Wet bronbelasting 2021 per 1 januari 2024 aan te vullen met 1) buitenlandse lichamen en 2) omgekeerde hybride lichamen.

Ad 1) Het begrip inhoudingsplichtige voor rente en royalty's kent onder meer een restcategorie: naar buitenlands recht opgerichte lichamen die een vergelijkbare rechtsvorm hebben met de naar Nederlands recht opgerichte lichamen zijn ook inhoudingsplichtig. Voor dividenden is een dergelijke restcategorie per abuis niet opgenomen. In de voorgestelde aanpassing wordt dit geregeld.

Ad 2) Op 1 januari 2022 is ATAD2 in werking getreden. Op basis van die maatregel zijn zogenoemde omgekeerde hybride lichamen belastingplichtig voor de vennootschapsbelasting. Dergelijke lichamen vallen ook onder het begrip inhoudingsplichtig voor de bronbelasting op renten en royalty's. Met de voorgestelde aanpassing wordt dit ook geregeld voor het begrip inhoudingsplichtige voor de bronbelasting op dividenden.

10. Uitsluiting aftrek bronbelasting op dividenden voor buitenlandse belastingplichtigen met een aanmerkelijk belang

In de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb 1969) is voor binnenlandse belastingplichtigen geregeld dat de bronbelasting op dividend (Wet bronbelasting 2021) niet aftrekbaar is van de vennootschapsbelasting. Voor de bepaling van de winst van buitenlandse vennootschapsbelastingplichtigen met een aanmerkelijk belang in een Nederland gevestigde vennootschap werkt deze uitsluiting van de aftrek echter onbedoeld niet door omdat het belastbare inkomen uit aanmerkelijk belang wordt opgevat en berekend volgens de regels van hoofdstuk 4 van de Wet IB 2001. De Wet IB 2001 kent echter geen regels voor de (uitsluiting van) aftrek van bronbelasting. Er wordt voorgesteld om in de Wet Vpb 1969 alsnog de uitsluiting van deze aftrek van bronbelasting op dividenden voor buitenlandse vennootschapsbelastingplichtigen met een aanmerkelijk belang te regelen.

11. Aanpassing Omzetbelasting inzake de margeregeling (separaat wetsvoorstel bij de Fvw24 omdat het implementatie van een richtlijn betreft)

De margeregeling voorziet erin dat over kunstvoorwerpen in bepaalde gevallen geen btw wordt geheven over de hele prijs (zoals gewoonlijk), maar slechts over de marge die een wederverkoper ontvangt (inkoopprijs minus verkoopprijs). Op basis van de btw-tarieven richtlijn moet in de Wet op de Omzetbelasting 1968 (Wet OB 1968) worden geregeld dat de margeregeling door wederverkopers niet mag worden toegepast als deze wederverkoper het kunstvoorwerp heeft ingekocht tegen een verlaagd btw-tarief. Voortaan mag de margeregeling alleen nog worden toegepast als de wederverkoper het kunstvoorwerp heeft ingekocht tegen het algemene btw-tarief. Genoemde richtlijn verplicht lidstaten om uiterlijk 1 januari 2025 de nationale wet hierop aan te passen.

12. Codificatie goedkeuring toepassen verlaagd btw-tarief op het opfokken van dieren en het opkweken van planten

De Btw-tarievenrichtlijn verruimt de mogelijkheden voor de lidstaten om het verlaagde btw-tarief toe te passen op de levering van bepaalde goederen en diensten. Het kabinet maakt hiervan gebruik door een sinds 2005 bestaande goedkeuring integraal op te nemen in de Wet OB 1968. Deze goedkeuring maakt de toepassing van het verlaagde btw-tarief mogelijk voor het opfokken van dieren – waaronder het opfokken van alle paarden – en het opkweken van planten, groenten en dergelijke.

13. Voorkomen cumulatie btw door dubbele aftrekuitsluiting bij horeca- en cateringbestedingen

Ondernemers hebben geen recht op aftrek van btw die in rekening is gebracht ter zake van het verstrekken van spijzen en dranken binnen het horeca en cateringbedrijf. Achtergrond van deze aftrekuitsluiting is btw te laten drukken op consumptief gebruik, ook als dit plaatsvindt in een bedrijfsmatige sfeer. In de praktijk komt het voor dat genoemde verstrekkingen worden uitbesteed aan een ondernemer die deze prestatie weer uitbesteedt aan een andere ondernemer. In dat geval kan de aftrekuitsluiting leiden tot (onbedoelde) cumulatie van btw. Op 14 september 2021 is daarom beleidsmatig goedgekeurd dat deze ondernemers - onder bepaalde voorwaarden - wel recht op aftrek van btw hebben. Met dit wetsvoorstel wordt deze goedkeuring gecodificeerd in de Wet OB 1968.

14. Indexatie woningwaardegrens - overdrachtsbelasting

Deze maatregel betreft een verduidelijking waarbij geen inhoudelijke wijziging is beoogd. De aanpassing verduidelijkt dat de geïndexeerde woningwaardegrens voor de overdrachtsbelasting niet één jaar voordat deze van toepassing is al in de wet wordt opgenomen, maar dat deze één jaar van tevoren wordt bekendgemaakt door middel van de bijstellingsregeling. Deze aanpassing voorkomt het risico dat de geldende woningwaardegrens van het betreffende jaar niet meer zichtbaar is in de wet. De bepaling wordt slechts in overeenstemming gebracht met de bedoeling die blijkt uit de toelichting op het amendement van de leden Nijboer en Smeulders.²⁵

15. Aanpassing kring belastingplichtigen verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken

De Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken voldoet niet meer aan de huidige tijd door onder andere online aankopen door particulieren en toelevering vanuit het buitenland. Belastingontwijking neemt hierdoor steeds meer toe. De wet beperkt de kring van belastingplichtigen tot degene die de alcoholvrije dranken voorhanden (fysiek ter beschikking) heeft. Voorgesteld wordt om de belastingplicht uit te breiden naar "enige andere persoon die bij het voorhanden hebben ervan betrokken is". Hierdoor wordt de mogelijkheid om de belasting te ontwijken verkleind. Dit sluit aan bij de huidige systematiek van de Wet op de accijns en betreft een effectieve fraudeaanpak bij accijnsgoederen waarbij bij Nederlandse ondernemers, die accijnsgoederen vanuit het buitenland laten afleveren bij Nederlandse klanten, kan worden nageheven op het moment dat zij de accijnsgoederen niet fysiek voorhanden hebben.

16. Aanpassing invorderingsrente bij verliesverrekening

²⁵ Kamerstukken II 2020/21, 35 576, nr. 28.

Bij de overschrijding van de betalingstermijn is het gebruikelijk om invorderingsrente in rekening te brengen. Het is daarom consistent om ook bij een verliesverrekening invorderingsrente in rekening te brengen en voorts niet langer invorderingsrente te herrekenen. In navolging hiervan wordt voorgesteld om artikel 28 Invorderingswet 1990 (IW 1990) te wijzigen en het per 1 januari 2013 vervallen zesde lid weer op te nemen in de bepaling.

17. Deformalisering werkwijze inkomstenheffing en omzetbelasting

Zoals is toegelicht in de beleidsreactie inzake de status van de aanbevelingen van de Commissie praktische rechtsbescherming, wordt op dit moment gewerkt aan mogelijkheden met betrekking tot het eenvoudiger maken voor belastingplichtigen om een fout te herstellen in de aangifte. Deze mogelijkheid hangt samen met het in de *Stand van de uitvoering* van de Belastingdienst gegeven signaal over deformalisering bezwaarprocedures. Er wordt onderzoek gedaan naar een nieuwe procedure en een nadere wettelijke grondslag met als beoogde ingangsdatum 1 januari 2024.

Deze mogelijk nieuwe procedure heeft als doel om de burger en (kleine) ondernemer meer ruimte te bieden om de heffing van belasting aan te passen naar het juiste bedrag, zonder direct in een formele procedure terecht te komen. Hierbij staat voorop dat als er wel een geschil is, toegang tot de formele procedure van bezwaar en beroep alsnog mogelijk is. De verwachting is dat deze nieuwe procedure niet alleen gunstig is voor de burger en (kleine) ondernemer, maar ook beter uitvoerbaar zal zijn voor de Belastingdienst. Om de gevolgen voor de burger in kaart te brengen zal onder andere een internetconsultatie plaatsvinden.

18. Aanpassen (afgeleid) verschoningsrecht

Voorgesteld wordt om het weigeringsrecht c.q. afgeleid verschoningsrecht van belastingplichtigen aan te passen. Zij kunnen hun verplichting tot het verstrekken van informatie dan niet weigeren met het beroep op het bestaan van een relatie met een advocaat of notaris. Het doel is dat de Belastingdienst gemakkelijker dan nu het geval is informatie kan opvragen. Ook betreft het - ter verduidelijking - codificatie van jurisprudentie van de Hoge Raad over het verschoningsrecht van advocaten en notarissen.

19. Herstel onbedoelde onjuistheid Algemene wet inzake rijksbelastingen

Op dit moment leidt een onbedoelde onjuistheid in de AWR ertoe dat belastingrente in rekening wordt gebracht met betrekking tot de inkomstenbelasting ter zake van de vererving van aanmerkelijkbelangaandelen. Dit naar aanleiding van een verwijzing in de AWR die per abuis niet is aangepast. De budgettaire impact van het herstel hiervan lijkt zeer beperkt te zijn omdat in de praktijk veelal geen belastingrente wordt berekend in de betreffende situaties.

20. Voorwaarden voor wijze elektronisch berichtenverkeer aanpassen naar "kan"-bepaling

Voorgesteld wordt om de stellige formulering voor de voorwaarden voor de wijze van elektronisch berichtenverkeer aan te passen naar een facultatieve formulering (door er een kan-bepaling van te maken) van een delegatiebepaling waarin staat dat bij ministeriële regeling wordt bepaald op welke wijze het berichtenverkeer plaatsvindt. Het doel is om meer juridische duidelijkheid over de bevoegdheden van de minister en die van de inspecteur te scheppen en de uitvoeringspraktijk zo aan te passen dat zij flexibeler op nieuwe ontwikkelingen kunnen reageren.

21. Creëren van een wettelijke basis voor de verwerking van persoonsgegevens i.h.k.v. het register overige personen

Belastingplichtigen die niet in het handelsregister kunnen worden ingeschreven, kunnen niet over het voor het doen van elektronische aangifte vereiste inlogmiddel eHerkenning niveau 3 beschikken. Voorgesteld wordt om voor deze zogenoemde "restgroepen" een register in te richten waardoor zij die mogelijkheid wel krijgen. Daarbij worden persoonsgegevens verwerkt. De voorgestelde maatregel biedt daarvoor een wettelijke basis.

IV - Overig

Herijking invordering

De Belastingdienst en Toeslagen zijn belangrijke schuldeisers binnen de overheid. Bij het terugbetalen en de invordering van belasting- en toeslagschulden zijn de menselijke maat en rechtsbescherming belangrijke pijlers. In dat kader zijn een aantal trajecten gestart om verbeteringen aan te brengen bij de aanpak van problematische schulden, de bestrijding van armoede en te zorgen voor een verantwoorde overheidsincasso met oog voor de burger. Hierbij kan gedacht worden aan het herijken van de IW 1990 zodat meer rekening kan worden gehouden met de menselijke maat, de introductie van een hardheidsclausule en het verbeteren van de rechtsbescherming bij geschillen over uitstel van betaling en kwijtschelding van belastingen. Daarnaast wordt onderzoek gedaan naar de werking van en eventuele alternatieven voor het huidige fiscale bodemrecht. Naar verwachting zal dit onderzoek doorlopen naar volgend jaar.

Omgang dividendstripping

Het kabinet heeft in een brief van 3 december 2018²⁶ aangekondigd dat zal worden onderzocht of dividendstripping binnen het bestek van de huidige nationale regels voldoende kan worden aangepakt. Aan deze toezegging is gevolg gegeven door middel van een onderzoek door de Belastingdienst naar de hoofdvormen van dividendstripping die zich in de praktijk voordoen. Vervolgens is een aantal alternatieven om dividendstripping aan te pakken in kaart gebracht. De doeltreffendheid van een maatregel en de impact daarvan op de praktijk verschilt per alternatief. Om die reden, maar ook om partijen de ruimte te bieden om – binnen de gestelde randvoorwaarden – alternatieven voor de aanpak van dividendstripping aan te dragen, heeft het kabinet op 15 december 2021 een internetconsultatie gestart.²⁷

De internetconsultatie van het document 'Mogelijkheden versterking maatregelen ter voorkoming van dividendstripping' is op 26 januari 2022 gesloten. Het consultatiedocument betreft geen reeds in wetteksten uitgewerkte maatregelen maar somt zes mogelijke oplossingsrichtingen op om dividendstripping aan te pakken. In het consultatiedocument zijn verder ook randvoorwaarden geformuleerd die bij mogelijke oplossingsrichtingen in overweging moeten worden genomen. Verder zijn enkele algemene en enkele specifieke vragen over oplossingsrichtingen ter consultatie voorgelegd.

In totaal zijn negen openbare reacties ontvangen. Het kabinet verwacht voor het zomerreces de Tweede Kamer te informeren over de uitkomsten van de internetconsultatie en de reactie van het kabinet hierop. Tevens zullen mogelijke vervolgstappen worden geschetst. Hiermee voldoet het kabinet ook aan de tijdens de behandeling van het Belastingplan 2022 gedane toezegging om de Kamer na afloop van de internetconsultatie nader te informeren.²⁸

Bedrijfsopvolgingsfaciliteiten (BOR)

Recentelijk heeft het Centraal Planbureau de evaluatie naar de bedrijfsopvolgingsfaciliteiten in de erf- en schenkbelasting en de inkomstenbelasting afgerond. De evaluatie die met name ingaat op de bedrijfsopvolgingsfaciliteit in de erf- en schenkbelasting (BOR) is inmiddels aan de Tweede Kamer toegezonden.

In deze kabinetsperiode wordt in samenhang met de evaluatie van de BOR onderzocht hoe de bedrijfsopvolgingsfaciliteiten kunnen worden verbeterd en oneigenlijk gebruik van de regeling kan worden tegengegaan, zodat de regeling wordt gebruikt waarvoor deze bedoeld is.²⁹ Het kabinet zal hier op Prinsjesdag over rapporteren.

²⁶ Kamerstukken II 2018/19, 25 087, nr. 225 en Kamerstukken II 2021/22, 35925 IX, nr. 4.

²⁷ <https://www.internetconsultatie.nl/dividendstripping/b1>.

²⁸ Handelingen II 2021/22, nr. 20, item 7.

²⁹ Kamerstukken II 2021/22, 35788, nr. 77 en Kamerstukken II 2021/22, 35925 IX, nr. 143.

Matrix overzicht lopende en toekomstige wetsvoorstellen

Wetgevingsmatrix – weergave vroegst mogelijke moment van verwachte indiening per kwartaal en verwachte duur parlementaire behandeling



*al aanhangige wetsvoorstellen